

Llei 26/2014, del 30 d'octubre, de patents (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Forma de protecció i patentabilitat
 - Article 1. *Protecció d'invencions*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 d'octubre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 26/2014, del 30 d'octubre, de patents

Exposició de motius

És un fet reconegut que l'economia del coneixement és un dels motors importants de les societats desenvolupades, i que està en evolució constant. En el context actual d'extensió de les activitats innovadores, és important i necessari que el Principat d'Andorra potencii les activitats productives que, per sustentar-se en sectors com la investigació, el desenvolupament i la innovació, aporten un alt valor afegit i incideixen positivament sobre la competitivitat del nostre país. Així mateix, cal impulsar la innovació i el desenvolupament tecnològic tenint en compte els reptes i les oportunitats que planteja aquesta evolució, facilitant l'accés al coneixement i la seva difusió, particularment pel que fa a les activitats inventives.

En aquest sentit, la patent constitueix una eina idònia per afavorir el naixement i la consolidació d'aquestes activitats, i regula les condicions per a la circulació de les idees i de les tecnologies entre països, com a factor determinant per al funcionament eficient dels sistemes d'innovació. Els avenços en l'estat de la tècnica, sense ignorar que en comptades ocasions són fruit d'una genialitat puntual, responen en la immensa majoria dels casos a una labor sistemàtica d'investigació, desplegada al llarg dels anys, que només en limitats casos aconsegueix els objectius recercats. La patent constitueix un instrument jurídic que confereix al seu titular un dret exclusiu d'explotació de la seva invenció, recompensa materialment el seu esforç creatiu i contribueix a la rendibilitat del capital invertit en aquest procés inventiu.

Els països que han apostat més decididament per la protecció i l'harmonització de la propietat industrial són els que avui tenen unes indústries innovadores més competitives, fet que evidencia la correlació que existeix entre la protecció de la investigació i de la creació, d'una banda, i el creixement quantitatiu i qualitatiu de les invencions i de la tecnologia, de l'altra.

La Llei pretén, en primer lloc, millorar i modernitzar l'ordenament jurídic andorrà per assolir un nivell òptim pel que fa a la protecció de les invencions. L'establiment de limitacions o cauteles diferents i complementàries que regeixen en les economies més avançades del nostre entorn situaria el Principat d'Andorra en una situació de desavantatge econòmic que implicaria que les inversions mundials en els sectors més innovadors s'orientessin cap a altres estats que ofereixen una protecció millor.

En segon terme, aquesta nova llei té per objecte harmonitzar la normativa en matèria de patents amb la normativa dels països del seu entorn. El dret de patents és, sens dubte, una de les branques del dret més harmonitzades que existeixen, de manera que es pot constatar una semblança sorprenent entre les legislacions dels diferents estats. L'harmonització de la legislació vigent es fonamenta en la necessitat de dotar les empreses i indústries innovadores d'unes regles universals en uniformes, per tal de garantir la màxima seguretat jurídica, així com la reducció dels costos per dur a terme les transaccions d'intercanvi en aquesta matèria tan sensible i necessària. Per donar resposta a aquest repte, aquesta Llei substitueix la Llei de patents, del 10 de juny de 1999, per adaptar-la plenament al dret comú de patents, i incorpora les regles que regeixen el dret comunitari europeu, com també el de les organitzacions internacionals de les quals el Principat d'Andorra ja forma part o a les quals es pot integrar en el futur.

L'harmonització amb el dret comunitari europeu es pretén en la seva majoria mitjançant l'adaptació de la Llei als articles més rellevants del règim previst en la Directiva 1998/44/CE del Parlament Europeu i el Consell, del 6 de juliol, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques, i en la Directiva 2004/48/CE del Parlament Europeu i el Consell, del 29 d'abril, relativa al respecte dels drets de propietat intel·lectual.

De la mateixa manera, la Llei incorpora les previsions necessàries per facilitar l'adhesió del Principat d'Andorra als tractats internacionals més cabdals en matèria de patents. En aquest sentit, la Llei incorpora determinades previsions que tenen per objecte facilitar la celebració d'un acord de validació de patents europees entre el Principat d'Andorra i l'Organització Europea de Patents. Igualment, la Llei incorpora les disposicions necessàries per facilitar l'adhesió del Principat d'Andorra al Tractat de cooperació en matèria de patents, fet a Washington el 19 de juny de 1970.

Finalment, la Llei té per objecte garantir el respecte dels dos tractats internacionals més essencials en matèria de propietat industrial, que

són el Conveni de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial, del 20 de març de 1883, ja ratificat pel Principat d'Andorra, i l'Acord de l'Organització Mundial del Comerç sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el comerç.

La Llei atorga un dret de propietat, durant un termini de vint anys no prorrogables, a les invencions que compleixen les condicions de patentabilitat establertes en les seves disposicions. Es pot patentar una invenció si compleix els requisits de novetat, d'activitat inventiva i d'aplicabilitat industrial. Les presents condicions de patentabilitat, així com les seves excepcions, incorporen les especialitats que generen les invencions biotecnològiques.

La patent confereix al seu inventor el dret de propietat que en deriva, sense perjudici de les especificitats relatives a les invencions generades en execució d'una relació laboral o en l'àmbit de la investigació pública.

La Llei estableix els mecanismes administratius per a l'obtenció d'una patent. En aquest sentit, cal adreçar una sol·licitud a l'Oficina de Patents, la qual concedeix la patent d'acord amb la sol·licitud, un cop superat el procediment d'examen pertinent. La concessió de la patent donarà lloc a una inscripció registral. El model pel qual opta la Llei és el de mer dipòsit, de manera que els requisits de patentabilitat -llevat de la falta evident de novetat- no seran examinats per l'Oficina de Patents.

Aquesta falta d'examen de fons no implica, però, com succeeix en la Llei de patents, del 10 de juny de 1999, que les patents estiguin sotmeses a una mena de condició resolutòria en virtut de la qual, si no són confirmades en els deu primers anys, decauen. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les patents andorranes s'entendran plenament vàlides durant tota la seva vigència, atès que el sistema de mer dipòsit no permet determinar si la patent compleix els requisits indispensables per a la seva validesa; en tot cas, l'exercici de les facultats derivades de la patent s'ha de sotmetre a certes cauteles. La sol·licitud de diligències de verificació i mesures cautelars, així com l'exercici d'accions basades en una patent, haurà d'anar acompanyada d'un principi de prova segons el qual el títol en qüestió compleix les condicions de novetat, activitat inventiva i aplicabilitat industrial.

La Llei no estableix un numerus clausus de mitjans de prova, però en tot cas tindran aquesta consideració les patents europees i també les patents nacionals concedides després d'haver superat un examen de fons sempre que, en aquest últim cas, hagin estat concedides per un procediment mitjançant el qual s'hagin examinat les condicions de patentabilitat requerides en aquesta Llei.

Els efectes de la patent es regulen en termes equivalents als que es regeixen en els països del nostre entorn, i d'acord amb els termes que disposen els tractats internacionals vigents en la matèria.

La Llei també regula els aspectes de la patent que deriven de la seva condició de títol de propietat.

Igualment, la Llei estableix les accions que es poden emprendre contra la infracció dels drets que confereix la patent al seu titular.

Finalment, el darrer capítol es dedica a l'establiment de les taxes de l'Oficina de Patents en concepte dels serveis efectuats per aquest òrgan administratiu, que s'hauran de fixar per llei.

Capítol primer. Forma de protecció i patentabilitat

Article 1. *Protecció d'invencions*

Les patents protegeixen les invencions d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.